

Landstinget blive enige med hinanden om en noget mere yderliggaaende Forbedring af Embeds- og Bestillingsmændenes Raar, ja, saa vil Regjeringen være meget glad derover, blive enige om at acceptere det, der nu er vedtaget ved 2den Behandling, vil Regjeringen ogsaa finde sig tilfreds med det; bliver Følgen af Forhandlingerne endelig, at der aldeles Intet kommer ud, ja saa, kan man ogsaa overordentlig godt finde sig deri. Jeg tror sikkerlig at kunne tale ikke alene paa Finantsudvalgets Mindretals Begne, men paa mange andre Medlemmers Begne, naar jeg siger, at denne Stilling af Regjeringen ikke er heldig og ikke just skal virke til at styrke den høitærede Regjeringens Anseelse. Mindretallet har ikke kunnet tiltræde det Forslag til en Lønningsforbedring, som var for ved 2den Behandling, fordi vi nære den Anskuelse, at dette Forslag ikke burde have været optaget paa Finantsloven. Vi se vel, at det kun gjælder for et Aar, at det altsaa for saa vidt kan forsvares at optage det paa Finantsloven, men vi kunne ikke være blinde for, at dette Forslag, som er en Følge af en Dyrktid, som der ikke er nogen Udsigt til, skal holde op for det Første, naar det engang er vedtaget, vil komme til at gjælde for flere Aar, maaste for mange Aar, det vil altsaa i Virkeligheden være en Lønningsrevision. Vi se heller ikke rettere, end at, hvis det accepteres, at saadanne Forslag om Lønningsforhøjelse gennemføres ved Finantsloven, vil Konsekvensen deraf være, for det Første, at ogsaa Lønningsforringelse kan vedtages paa Finantsloven; for det Andet, at vi for Fremtiden ville have meget stort Besvær med at faae gennemført gennem almindelige Love Revision af Lønningslovene; man vil fra den Side her i Salen, som søger at have Finantslovens Herredømme over andre Love, bestandig vise tilbage her til og sige: her har Rigsdagen accepteret en Lønningsforbedring, som alle maatte vide, om den end sagdes kun at skulle gjælde for eet Aar, i Virkeligheden skulde gjælde for flere Aar, og dog har den accepteret den paa Finantsloven; saa kunne vi ogsaa gjøre det Samme fremdeles. Dette er vor ene og væsentlige Grund til ikke at ville have med dette Forslag at gjøre. Vor anden Grund er den reelle, at vi betragte det som aldeles utilfredsstillende. Forslaget er utilfredsstillende, fordi det paa ingen Maade forbedrer de Embedsmænds Raar, som trænge. Der er naturligvis Mange, som gennem dette Forslag ville faae en Lønningsforbedring, og som i Sandhed haardt trænge dertil, men der er ogsaa Folk iblandt dem, som ikke kunne siges at trænge dertil; for unge Mennesker, der lige ere komne ind i Statstjenesten, være sig den civile eller militære, som ikke have stiftet Familie endnu, og som have 400 til 600 Rd. om Aaret at leve af, kan det være meget behageligt at faae 10 pCt. Tillæg, men der er ingen Nødvendighed derfor i de nærliggende Forhold. Hvis man, som det erede

Medlem, der havde Ordet før mig (Ansjer), vil gaa til en gennemgaaende Forbedring af Lønningerne og det ikke alene for et enkelt Aar, men en stadig, ja da er det ganske konsekvent at tage. Alle med, men hvis man ikke vil det, maa man undersøge Sagen lidt næiere, end man her har gjort. Dernæst er der mange gifte Mænd med Familie, som have høiere Lønninger end 1,200 Rd., og som i Virkeligheden ere langt uheldigere stillede end mange af de Embeds- og Bestillingsmænd, som ville faae Tillæg efter dette Forslag. Vi betragte derfor Forslaget som i allerhøjeste Grad utilfredsstillende i Realiteten, og vi betragte det som formelt, om ikke uimodtageligt, saa dog i alt Fald høist betenkeligt. Da vi nu ikke have kunnet gaa med til dette Forslag, have vi i naturlig Konsekvens heraf heller ikke kunnet gaa med til at tiltræde den høitærede Regjeringsskjellige Forslag til Medhjælpssummernes Forhøjelse, idet disse Forslag ikke vilde være fremkomne, hvis ikke det andet Forslag var kommet frem først. De ere en ligefrem Konsekvens af det andet Forslag. I og for sig vilde der naturligvis ikke være Noget i Veien for at forhøje Medhjælpssummerne paa Finantsloven, men da disse Forslag kun ere fremkomne paa Grund af det andet ved 2den Behandling vedtagne Forslag, have vi ikke kunnet være med til at tiltræde dem.

Bagger: Som det høie Thing vil se af Forslagene under Nr. 46, har jeg i Forening med de 5 andre erede Medlemmer i Thinget, der tillige med mig optraadte som Forslagsstillere ved 2den Behandling af Finantsloven, til 3die Behandling af dette Lovforslag stillet ydeligereendringsforslag, som findes under det nævnte Nr. 46. Som det høie Thing vil se, ere flere af de Endringsforslag, der findes samlede under dette Nummer, kun Redaktionsændringer, som jeg ikke behøver at stænte nogen videre Dmtale. Foruden disse Redaktionsændringer er der tillige et Par Realitetsforslag, som imidlertid heller ikke trænge til nogen lang Begrundelse. Som Nr. 2 findes under vort Forslag den Bestemmelse, at Spillemand af 5te Grad skulle medtages, altsaa skulle lige med Underkorporaler og Menige ved Hæren nyde Godt af den af os foreslaede og ved 2den Behandling af det høie Thing vedtagne Forhøjelse. Under Nr. 3 findes dernæst et Forslag til en Bestemmelse om, at der som nu Linie skal indenfor Linien optages en Tillægsbestemmelse, hvorefter der af de Institutioner med særlige Fonds, som ere underlagte Kirke- og Undervisningsministeriet, skal gives et til vort Forslag svarende Tillæg, der er anslaaet til 8,500 Rd. Disse Forslag ere simple Konsekvenser af det Forslag, som det høie Thing har billiget ved 2den Behandling, og som allerede blev antydet fra min Side, da jeg ved nævnte 2den Behandling paa egne og Medforslagsstilleres